

Մ Հ Ե Ր

Գառնամ զողորմին կ'տամ իմ խերիկ Գաւթին*),
 Որ ընձի կարգից¹⁾, մարդ գարձայ վեար ակշռին,
 Շատ խիւքիւրն էլ ընձը սովոացըցուց,
 Իս ականջ չգրը իմ խօր խօսքին.
 Գառնամ զողորմին կ'տամ էն մերիկ Խանդիւթ խաթիւնին,
 Եօթ ամիս ընձը շախից վեար ուր սրտին:

Գաւթիթ զՄ՛հեր կարգից, զՄ՛հեր¹⁾, ուր նշանած Հագրբեջանայ
 Ճամբախ ճամբիսից:

Հագրբեջան կինաց, թագաւուրութին առից, թագաւուր նըս-
 տաւ:

Էլաւ, զար իտու²⁾ Գիւրջիստան, առից, կինաց Թիւրքիստան**):
 Յիտ գարձաւ, էկաւ, ուր տեղ նստաւ: Էդ էրկրքիւր էլաւ զըմէն
 խարջար³⁾. Էնու սիրըցին: Եօթ տարին էնդեղ թագաւուրութին
 նստաւ:

Չէնով-Յնովան էլաւ թուղթ ճամբիսից դեախ Մ՛հեր, էսաց.
 — Մ՛հեր, Կուղբադնը ազգական տղէք էլած ին, կտրձացած, էկած

1) Պսակեց: 2) Երեսը գարձրեց դէպի: 3) Հարկատու:

*) Երգ է Մ՛հերի բերանից:

***) Այդ անունով պատմողը հասկանում է «Լէզգիներն»,
 Կովկասեան լեռների բնակիչները: